

Mokslo metai prasidėjo su viltimi, kad nemažės mokinių skaičius

Dar vienas rugsėjis pasibeldė į mokytojų ir mokinių širdis. Klasėse- besišypsantys veidai ir nerimas, koridoriuose - klegesys ir šurmuly. Rodos, viskas taip pat, kaip prieš dvejus, trejus ar ketverius metus. Skiriasi tik moksleivių veidai. Abiturientus su liūdesio gaidelėmis, su gražiais palinkėjimais išleidome į gyvenimo kelią, o pirmokėlius mieliai sutikome ir priglaudėme po šiltu gimnazijos sparnu. Tačiau, labiau išsigilinus, yra gimnazijoje ir naujovių.

Ižengus pro pagrindines duris, regis viskas lyg po senovei. Žalsvos, baltos, rožinės sienos skaidrina nuotaiką, akį traukia švarios, šviežiai perdažytos palangės. Tačiau kilsterėję akis aukštyne išvysime pasikeitimą. Į gimnazistus visus mokslo metus žvelgs elektroninės akys – per vasarą gimnazijos patalpose sumontuotos vaizdo stebėjimo kameros, įrengtas valdymo pulstas su duomenų įrašymo mechanizmu. Kameros fiksuoja kiekvieno mokinio elgesį pertraukų metu. Tai UAB „Vasaknos“ generalinio direktoriaus Algimanto Šiuksčiaus dovana gimnazijai. Tikimasi, kad šis išradimas padės išlaikyti tvarką ir drausmę. Mokiniai ims gerbti inventorių, taip pat nebeatiras tiek „sočiųjų“, be jokios sąžinės graužaties (juk niekas nemato) mėtančių maistą. Iš viso sumontuota dešimt kamerų. Jos veikia ne tik gimnazijos koridoriuose, bet ir sporto salėje bei kieme.

Viskas iš pirmo žvilgsnio at-

Pirmokėlius mieliai sutiko ne tik mokytojai, bet ir šių mokslo metų abiturientai.

Alvydo Stausko nuotr.

rodo puikiai, tačiau anaiptol taip nėra. Pasitelkus statistiką duomenys nėra džiuginantys, o lyginti su ankstesniais metais, šiuokštu, neverta. 1-5 klasės neturi paralelinių klasių. Didžiausia tarp pradinė klasių antroklasi. Joje mokosi net 26 mokiniai. Gausi ir trečioji klasė (23 mokiniai). Iš viso pradinėse klasėse mokosi 89 vaikai. Džiaugiamės sulaukė

priešmokyklinukų, kurių turime 15. Žvilgtelėkime į vyresnes klases. Iš 5-8-tų didžiausia klasė aštunta (27 mokiniai), bet ji tik viena. Kitose šios grupės klasėse skaičius nesiekia 20. Gimnazijos klasėse mokosi 148 mokiniai. Vienuoliktokų turime 31 mokinį, o abiturientų tik 28. Visai neseniai, baigiantis metams, atsiveikindavo su pusšimčiu abiturientų.

Kaip ir visoje Respublikoje, mokinių mažėja. Nebesulaukiame atvykstančių iš kitų mokyklų. Šiomet į gimnaziją atėjo tik vienas naujokas. Dėl sumažėjusio mokinių skaičiaus išnyko Antalieptės pradinio ugdymo skyrius. Aviluose pagrindinis skyrius liko, bet pradinė klasė yra tik viena jungtinė, sudaryta iš 1,3,4 klasių (iš viso 11-os mokinių).

Ant metų slenksčio vėl Rugsėjis – ilgos ir kruopščios žinių sėjos pradžia. Jo pasėtas grūdas, tikimės, sėkmingai sudygs mokinių širdyse ir duos derlių ne anglėjoms, airijoms ar norvegijoms, o gimtajai Lietuvos žemei, tad neleiskime augti nusivylimui, o kantriai eikime į priekį.

Erika ZADAVIČIŪTĖ,
2ga klasė

LINKIME SĖKMĖS
KITUOSE
KONKURSUOSE.

Sveiki, mielieji skaitytojai,

Skuba ruduo. Laukai rytais vis dažniau gaubiasi rūko skraistėmis. Ilgesingas gervių klyksmas, perskrodęs dangų, suvirpi-

na sielą. Prisiminimuose ištirpsta vasaros žaidimai ir smėlio pilys prie jūros. Mokykloje jau klebga sidabriniai vaikų balsai, žiba

mokinių akys, gimsta gražiausios idėjos.

Pas savo skaitytojus grįžta gimnazijos laikraštukas „45 minutės“. Ir šiais mokslo metais jis nori mėgautis bendravimu su jumis. Jaunieji žurnalistai pasiryžę siekti, kad laikraštis būtų ne tik įdomus, prasmingas, bet ir šiltas, kupinas kultūrinio gyvenimo realijų, nepamirštantis tradiciškai apžvelgti gimnazijos švenčių ir kasdienybės, kviečiantis visus būti geresnius.

Jei esate iniciatyvūs, kūrybingi ir smalsūs, mokate bendrauti, valdote plunksną, kviečiame prisijungti prie jaunųjų žurnalistų: rašykite jaunimui įdomiomis ir naudingomis temomis, siųskite nuotraukas, išsakykite savo nuomonę. Tikimės, kad atsiras mokinių, gebančių įžiebt rusenančią jaunųjų žurnalistų ugnelę, pūstelėti gaiviu vėjeliu, kad laikraštukas būtų visų laukiamas.

Jaunosios žurnalistės ir jų vadovė Vanda NORMANTIENĖ
Gustės Pužaitės nuotr.

Brangūs mokytojai,

Šiandien gerėdamiesi, kaip ruduo vis dosniau drabstosi netikru lapų auksu, miškais ir paupiais braido rūkas, o rasotą žolę puošia sidabrinė voratinklų raštai, norime išsakyti pačius nuoširdžiausius padėkos žodžius, Jums, mūsų mokytojai.

Tarptautinės mokytojų dienos proga sveikiname visus mokytojus, dirbusius mūsų gimnazijoje ir linkime sveikatos, ištvermės, kantrybės, džiugių susitikimų su buvusiais mokiniais bei jų vaikais.

Gražina Bertulienė
Albina Čižienė,
Felicija Dijokienė,
Aldona ir Raimonda Gapšius,
Janina Kaškauskienė,
Aldona Leščinskienė,
Stasė Makauskienė,
Leokadija Malcienė,
Milda Markulienė,
Rožė Mociškienė,

Zofija Molėtienė,
Birutė Nenėnaitė,
Elena Nenėnaitė,
Danutė Puodžiūnienė,
Roma Pužienė,
Albina Rapolienė,
Janina Raugienė,
Teresė Reziene,
Irena ir Osvaldą Vaičius,
Vaclavą ir Joną Vaitonius,
Laimą Vencloviene.

Gimnazijos bendruomenė

Mielas mokytojau,

Atėjo dar viena mokytojo diena...

Ačiū Tau už tai, kad esi,
kad daliniesi savo dvasiniais lobiais,
kad jaunon širdin Tu sėji protą, gėrį,
ją nuo audrų ir sugai, ir gini.
Kad po dalelę savęs atiduodi mums, mokiniams.
Dėkojam, Mokytojau, Tau
Už Tavo didžią širdį.

Tarptautinės Mokytojo dienos proga linkime Meilės, Kantrybės ir Tikėjimo, geriausio vaisto nuo visų ligų. Tikėjimo, kad Jums, mieli mokytojai, patikėta pakeisti Pasaulį – sėti Gėrio grūdą ir laukti jo vaisių.

Abiturientai

Mokytojas: draugas ar priešas?

1 gb klasė su auklėtoja Egle Kuzmiene.

Samantos Valiukaitės nuotr.

Nedaug yra žmonių, kuriems ruduo asocijuojasi su pradžia, prabudimu, naujomis jėgomis ir patyrimais. Tik mokytojams metai prasideda rugsėjį. Tad simboliška, kad ir jiems skirta diena sutampa su auksiniu rudeniu. Ruduo žarsto lapų auksą, o mokytojas - žinias ir išmintį. Jis kuria mūsų ateitį. Išmintingai ir kantriai stebintis, kaip augame mes. Besidžiaugiantis mūsų augimu ir augantis kartu su mumis.

„Mokytojas – kvalifikuotas asmuo, kuris ugdo kitą žmogų“, - šią sąvoką galime rasti dažname žodyne. Bet ką reiškia mokytojas kiekvienam iš mūsų? Kaip keičiasi mokinio požiūris į mokytoją jam bręstant? Vieniems – mokytojas geriausias draugas, į kurį galima kreiptis pagalbos ištikus bėdai. Tai žmogus, kuris daug išmano, o jo balso klausyti daugybė jaunų žmonių, jo galyje – mokyti ir išmokyti gėrio, grožio. Kitiems – priešas, kanstantis mokinius galybe neįveikiamų užduočių, verčiantis dirbti, reikalaujantis kalti formules ir beatodairiškai paklusti.

Kai vaikas žengia pirmuosius žingsnius mokykloje, mokytoja jam- tarsi antroji mama. Ji stengiasi atiduoti viską, ką moka, savo mokiniams ir kiekvienam, kas ateina pas ją klausdamas patarimo ar prašydamas pagalbos. Mokytoja rūpinasi, ar batraiščiai užrišti, ar prieš išeinant į lauką striukių užtrauktukai tvirtai užsegti. Šalia savo mokytojos vaikučiai jaučiasi saugūs, tarsi už sienos. Ji ir apgins, ir išklauskys, ir paglostys.

O ar į mokytoją tokiu pat žvilgsniu žvelgia paaugliai, kurių viduje vyrauja prieštaringi jausmai? Manau, dauguma į šį klausimą atsakytų neigiamai. Paaugliai būna įsitikinę, kad mokytojai jiems nori tik blogo, tad mokytojai – daugiau priešai nei draugai. Iš šios kančios pamokoje juos gelbsti skambutis pertraukai.

Tačiau, mokiniams bręstant, jų nuomonė apie mokytojus vėl keičiasi: ateina supratimas, kokią rolę jų gyvenime atliko mokytojai. Aidint paskutinio skambučio garsams, į mokytojus žvelgia su gaudžia atsiveikimo gaidelė. Gal šiek tiek pavėluotai suprātė, kokie iš tikrųjų jie buvo svarbūs, kiek gero jie padarė, užduodami krūvas namų darbų bei peikdami už parašytus rašinius nerišliais sakiniiais. Ne veltui dvyliktokai sako, jog mieliai gimnazijoje pasiliktu dar metams.

Tad mokytojų dienos proga kviečiame visus susimąstyti, ką kiekvienam reiškia mokytojas: kviečiantis į dvikovą priešas ar draugas, galintis parodyti, kur pasukti, priešus kryžkelę. O gal tai žmogus, nešantis šviesą ir kantriai mokantis skraidyti svajonių sparnais bei sugebantis tyliai padėti, nereikalaujantis jokio atlygio?

Domantė SLAPŠINSKAITĖ,
Silvija UMARAITĖ,
3g klasė

Įsimintina diena

Mokslo metų pradžia - su gera nuotaika.

Alfredo Dijoko nuotr.

Nuskambėjęs skambutis pakvietė mokinukus į Mokslo ir žinių šventę specialiojo ugdymo skyriuje. Ši diena įsimintina ne tik pirmą kartą į skyrių įžengusiems, bet ir kitiems

mokiniams, tėvams bei visai skyriaus bendruomenei. Džiugu, kad mokiniai susirinko paaugę, pasiilgę pedagogų, draugų ir nepamiršo geros nuotaikos. Iškilės prasidėjo

Lietuvos valstybinės vėliavos iškėlimu. Šią garbingą pareigą atliko 10 specialiosios klasės ugdytiniai su grupės auklėtoja Diana Zenkoviene. Sugiedotas himnas. Skyriaus vedėja pasveikino visus su švente, paskatino dirbti sutelktai, kūrybiškai, su meile. Ji pristatė į skyrių atvykusius naujokus. Į Rugsėjo 1-osios šventę atvyko svečių iš Zarasų savivaldybės bei Dusetų seniūnijos. Visi linkėjo atkaklumo, kūrybiškumo, ištvermės, sveikatos. Gražų sveikinimą nuo LR Seimo nario Algimanto Dumbravos perskaitė padėjėja Julija Goštautaitė-Adomavičienė.

Auklėtojos Laimos Gorpičiūnienės iniciatyva šventė tęsėsi mokyklos kieme, mokiniai piešė savo „laimės“ saulę, kuri lydės ištisus mokslo metus.

Po šventės visi buvo pakviesti į skyriaus valgyklą šventinių pietų.

Reda PIMPIENĖ,
Dusetų specialiojo ugdymo skyriaus vedėja

Liūdnas rugsėjis Aviliuose

Rugsėjo 1-oji aplankė ir Avilių pagrindinio ugdymo skyrių. Nors čia mokosi tik 33 mokiniai, visi yra gerai nusiteikę ir tikisi, kad mokinių skaičius nenulems ugdymo kokybės. Mokslo metų pradžia mokyklai atnešė ir ne itin malonių naujienų: prarado vieną pradinę klasę, todėl likusias tris klases teko sujungti į vieną didelę klasę. Dabar pirmokai, trečiokai ir ketvirtokai mokysis vienoje jungtinėje klasėje. Liko sujungtos ir kitos klasės: 5 su 6 ir 7 su 8. Tačiau vaikai nusiteikę atkakliai siekti žinių, o vienuolika šio skyriaus mokytojų žada dirbti nuoširdžiai ir pasiukojančiai.

Man, kaip buvusiai šios mokyklos mokiniai, labai liūdna ir skaudu, kad mokykla tuštėja. Graudu žiūrėti į nedažytas grindis, apsilupusias sienas, griūvančias krosnis. O dar liūdniau matyti mokytojų veidus, kurie apie mokyklos perspektyvas net kalbėti nenori,

Gražiausios dienos mokykloje.

Ilmantės Ragėnaitės nuotr.

nes nieko daugiau jie negirdi, tik tai, kad mokykla bus uždaryta. „O juk mes labai stengiamės. Mūsų vaikai šoka, dainuoja, vedame įvairiausių renginių“, - guodžiasi mokytojai. Neliks mokyklos, neliks gy-

vasties. Ar ir kitamet aviliškių vaikai mokysis savo mokyklėlėje – nežinia. O gal atsiras dar vienas vaiduoklis vidury kaimo?

Vilma ANDRIJAUSKAITĖ,
2ga klasė

Su šypsena

Gimnazijos orų prognozė spalio mėnesiui

Artimiausias porą savaitių gimnazijoje nusistovės gana palankūs ir ramūs orai mokslams. Nuotaiką drums nebent pasikartojantys kontroliniai darbai, atsiskaitymai bei gauti įvertinimai. Prasisklaidžius didiesiems rudeninių renginių debesims, jokio netikėto šventiško lietaus nematyti. Savaitės pradžioje Būginę užplūs nepailsėjusių mokinių apniukę veidai, tačiau likusi savaitės dalis jiems turėtų būti labai darbinga.

Trumpas lietus ir etanolio dulksna galima chemijos kabinete. Fizikos kabinetą kliudys nuo Sartų artėjantis gūsingas įelektrintųjų dalelių viesulas, tačiau kitiems kabinetams jis didelių nesklaidumų nesudarys. Ramios pamokos užtikrintos.

Pentadienį vėjas pasisuks į gimtosios, užsienio kalbų bei socialinių mokslų laukus. Kadangi skaičiukai ir raidytės tvirtai įsikabinusios į dirvožemį, šiam kraštui bus nebaisus ir

galimas priešistorės uraganas ar aukšto slėgio reikalaujantis literatūros kūrinys.

Skubu visus nuraminti, kad pirmasis aukštas ties budėtoja ir didžioji dalis antrojo aukšto bus tikra ramybės oazė. Orai bus nepriekaištingi, judriųjų mokinių judėjimą kontroliuos mokytojai. Gimnazijos inventorių nenukentės.

Spalio mėnesio pradžioje prie gimnazijos priartės anticiklonas pavadinimu Mokytojų diena. Jis gali sukelti netikėtus žaibus, perkūnijas klasėse ir mokytojų kambaryje. Tačiau šypsenos mokinių ir mokytojų veiduose švies ir šildys ryškiau nei vidurvasario saulė!

Na, o tolesnius spalio mėnesio orus lems mokinių nusiteikimas mokytis bei paskutinius metus besimokantys dvyliktokai. Bet apie tai kitame numeryje..

Sinoptikė Domantė BARZDAITĖ,
4g klasė

Mokykla mums – antrieji namai. Mes jau pripratę prie jos sienų, prie mokytojų ir mokinių. Tačiau patiems mažiesiems, mūsų pirmokėliams, tai naujas, dar nepažintas etapas, prie kurio jie dar tik pratina.

Man buvo labai įdomu sužinoti, kaip vaikai jaučiasi patekę į naują aplinką, pradėję mokytis įvairių dalykų, todėl nusprendžiau juos aplankyti.

Vaikai mane sutiko nedrąsiais žvilgsniais, tačiau vos pakalbinus jie iškart atgijo. Labai miela, kad paklausus, ar vaikams patinka mokytis, visi labai entuziastingai atsakė: „Taip“. Jie džiaugiasi, kad turi labai gerą mokytoją – Iloną Pužienę. Pasirodo, kad iš šių mažųjų mokinukų išaugs matematikai, nes vaikai vieningai tvirtino, kad jų mėgstamiausia pamoka - matematika (taip būna nedažnai). Keista, bet matematika populiarumu lenkia ir tokias, kaip dailė ar kūno kultūra. „Matematiką mokytis daug įdomiau“, - kaip susitarę teigia visi pirmokėliai. O kuo vaikai svajoja tapti užaugę, - klausiu jų. Dauguma berniukų norintys tapti traktorininkais arba policininkais. Tačiau mergaičių nuomonės

Pirmokų tik viena klasė

Pirmokai su mokytoja Ilona Pužiene.

išsiskyrė: vienos norėtų būti kirpėjomis, kitos daktarėmis, dantų gydytojomis ar balerinomis. Vaikai noriai pasakojo, ką veikia per pertraukas. Sakė,

kad žaidžia daug žaidimų: slėpynių, gaudynių, taip pat mėgsta būti lauke.

Žinoma, pakalbinu ir mokytoją Iloną Pužienę. Mokyto-

Adelės Vaitukaitės nuotr.

ja sako, kad ši klasė labai įdomi. Džiugu, kad beveik visi jau ėjo į paruošiamąją klasę, todėl jaučiasi kolektyviškumas, o aplinka jiems jau nebe tokia grės-

minga. Dėl vaikų mėgstamiausios pamokos mokytoja pasakė savo nuomonę. Ji sako, kad dailės ir kūno kultūros jie turėjo vos dvi pamokas, o matematiką ir lietuvių kalbą jie mokosi kiekvieną dieną, turbūt todėl jiems ji ir patinka. Na, o kūno kultūra yra kaip žaidimas, todėl apie ją net negalvoja kaip apie pamoką. I. Pužienė sako, kad vaikai yra gėnėtinais subrendę ir pasiruošę mokytis, ypač mergaitės. Ir išties, man lankantis klasėje vaikai buvo dėmesingi ir drausmingi, o į kai kuriuos klausimus atsakinėjo po vieną, keldami ranką, o ne šaukdami choru. Mokytoja pridūrė, kad ši klasė įdomi ir tuo, kad vienas iš vaikų yra baltarusas, todėl jam nelabai gerai sekasi kalbėti lietuviškai, bet mokytoja tiki, jog šią kliūtį jis įveiks.

Sauni klasė, bet šiek tiek liūdna, kad tik viena. Tikiu, kad iš jų išaugs dori ir labai šaunūs žmonės. Norėčiau palinkėti vaikams drąsos, draugiškumo, noro mokytis, klausytis ir bendrauti. Na, o mokytojai – kantrybės auginant ir statant šių mažųjų mokinukų gyvenimo pamatus.

Ernesta ARMINAITĖ
2gb klasė

Auklėtiniai užpildė tuštumą

5 klasė su auklėtoja mokytoja Svetlana Giliene.

Klasės auklėtoja yra tas žmogus, kuris lydė vaiką ilgą mokymosi laikotarpį, gal net iki atsisveikinimo su mokykla. Todėl auklėtoja labai reikšmingas asmuo kiekvienam mokiniui, o ypač penktokui. Šiais metais penktokų auklėtoja paskirta kūno kultūros mokytoja Svetlana Gilienė.

Tapusi auklėtoja ji jaučiasi labai puikiai, nors prieš tai viduje jautė šiojią tokią tuštumą. „Savo vaikai jau užaugo, išvyko į miestus mokytis. Jie turi savo gyvenimus. Tačiau dabar, kai gavau naujus auklėtinius, atsirado daugiau veiklos. Mąstyti, nerimauti dėl savo pačios vaikų liko mažiau laiko. Aišku, jų nepamiršau, bet tam paprasčiausiai trūksta laiko. Auklėtiniai užpildė atsiradusią tuštumą,“ - džiaugiasi po 10 metų vėl tapusi auklėtoja. Šie penktokėliai jai treti auklėtiniai.

Mokytoja teigia, kad jos auklėtiniai patys geriausi, nors mažų problemėlių jau turėjo. „Problemas sprendžiu čia ir dabar. Jokių atidėlioji-

mu“, - trumpai kalba mokytoja.

O ką sako patys penktokėliai? Mergaitės teigia, jog pati geriausia mokytoja, ir pati geriausia auklėtoja tik jų, nes su ja sutaria puikiai, nesipyksta ir nesibara. Berniukai irgi panoro pasakyti savo nuomonę. „Jokių problemų ir jokių pykčių nėra buvę ir niekada nebus. Mes džiaugiamės turėdami tokią energingą auklėtoją,“ - trumpai ir vyriškai aiškina berniukai. Bandykime jais tikėti.

Taigi jauna, energinga mokytoja džiaugiasi gavusi naujus auklėtinius.

Niekas neabejoja, kad mokytoja S. Gilienė atiduos ne tik savo širdies šilumą, kilnios sielos dvelksmą, kad jos auklėtiniai taptų dorais ir sąžiningais žmonėmis.

Aistė MATIUKAITĖ,
2ga klasė,
Gaudvilė JUODKAITĖ,
2ga klasė

Autorių nuotr.

Laiko nesustabdysi...

Kaip negalima užtventki upės bėgimo, taip niekas neįstengia sustabdyti ir laiko tėkmės. Lemtingas laiko ratas nuolat ir negailingai skaičiuoja metus, dienas, valandas ir be sentimentų atitolina mus nuo žavios ir nerūpestingos vaikystės, maištingos jaunystės. Mokykliniai metai lieka tik prisiminimas. Septintajai gimnazijos laidai mokykla praėjęs etapas. Judrūs, įvairiapusiški, tačiau kiekvienas savaip originalus ir įdomus, todėl labai smalsu, kokiais keliais pasuko buvę mūsų abiturientai.

Kadangi atsisveikinome ir su trimis laikraštuko žurnalistėmis, mums labai smalsu, koku keliu jos pasuko ir kaip jaučiasi išvykusios toli nuo namų. Pirmiausia kalbinu Gytę Kondrašovaite, kuri linksmai, su šypsena veide pasakoja apie pasikeitimus jos gyvenime: „Turbūt niekam ne paslaptis, kad visada jaučiau silpną maisto gamybą bei bendravimą su žmonėmis, todėl ir specialybę rinkausi tokią, apie kurią svajoju seniai. Įstojau į Vilniaus kolegiją, studijuojau restoranų ir viešbučių vadybą. Jau antrą dieną turėjome dvi paskaitas - ekonomiką ir dokumentų valdymą. Pirmą dieną ėmė dėstyti mums negirdėtus dalykus bei pranešė, kad po savaitės jau turėsime pirmuosius pažymius. Pradžiai neatrodo lengva. Krūvio tikrai nepalyginsi su mokykla. Čia niekas neverčia mokytis, nespaudžia tavęs. Tu pats turi žinoti, kas tau yra svarbu, nes pagundų ir galimybių būnant mieste yra daug. Kol kas mokausi tik tris dalykus: taikomąją matematiką, komunikaciją ir darniąją plėtrą. Dažnai prisimenu gimnazijoje praleistą laiką ir mokytojus. Ir dar: „Labai pasiilgau mokyklos maisto!!!“

Antrąją kalbinu Dovilę Barzdaite, kuri buvo užtikrinta, kad tikrai kažką studijuos: „Nuo rugsėjo pirmosios esu Mykolo Romerio universiteto pirmakursė, studijuojanti finansų ekonomiką. Kaip sekasi? Ar patinka? Sunku atsakyti į šiuos klausimus, nes dar tik pati pradžia, viskas nauja: tiek studijos, tiek gyvenamoji vieta, žmonės, tvarka. Vis dažniau save pagaunu mąstant apie mokyklą: ieškau panašumų ir skirtumų, lyginu, kažko pasiilgstu, kažkuo džiaugiuosi, o kai kas visai kitaip. Ir, manau, taip, patinka, nes norėjau studijuoti ekonomiką. Štai ją ir studijuoju. Ką galėčiau pasakyti nuėjusi tą kelio atkarpą pavadinimu „Mokykla“? Tai yra vienas iš nuostabiausių laikotarpių: neapkrautas atsakomybe, kupinas gerų emocijų, šviesių atsiminimų. Ir patariamasis žodis abiturientams - prieš rinkdamiesi studijas trumpam nususukite nuo mokyklos, draugų, tėvų, mokytojų peršamos nuomonės ir patys atsakykite į klausimą „Ką norite veikti visą gyvenimą?“ Neabejoju, kad paskutinį Dovilės sakinį išims kiekvienas abiturientas ir rimtai apgalvos, ką nori toliau veikti ir kokie jų planai.

O trečioji mūsų žurnalistė Airida Kandrašovaite pasirinko profesiją, kuri yra arčiausiai žurnalistikos, todėl labai smalsu sužinoti jos mintis ir planus ateičiai: „Greitai prabėgo vasara, šiandien jau vaikštau VPU, lituanistikos fakulteto koridoriais.

(Nukelta □ 4 psl.)

Laiko nesustabdysi...

Gimnazijos direktorius Gintautas Kuzma, Gytė Kondrašovaitė, Vilniaus kolegijos studentė, pavaduotoja ugdymui Vanda Normantienė ir Airida Kandrašovaitė, VPU studijuojanti filologiją.

(Atkelta iš 3 psl.)

Iš tikrųjų keistas jausmas mokytis universitete, juk tai atrodė taip tolima, o dabar yra ranka pasiekiamas. Viskas nauja, nepatirta, bet be galo įdomu. Pasirinkau lietuvių kalbos filologiją ir jau dabar jaučiuosi savo vėžiose, manau, pasirinkimas labai teisingas. Mokslas nėra lengvas, griežta pati universiteto tvarka, tačiau viskas įkan-

dama, jei mokaisi ir stengiesi, kiek atiduodi savęs mokslui, tokį ir gauni atlygį. Mane nustebino, kai universitete prisistačiau iš kokio miestelio atvykau, dėstytojai labai šypsojosi ir šiltai atsiliepė apie mūsų gimnaziją, mokytojus, o konkrečiai tai apie Vandą Normantienę ir Dainorą Biliūnaitę. Labai smagu.

Esu apsupta tokių žmonių,

kokių gyvenime sutikti gal net ir nesitikėjau, vienas iš jų, tai rašytoja Vanda Juknaitė. Nuostabi dėstytoja, tai toks šiltas žmogus, kurio norisi klausytis, regis, net ir ne lituanistui patiktų jos paskaitos. Visi dėstytojai be galo kompetentingi, tikri eruditai, gera mokytis iš žmonių, kurie yra man autoritetai. Universitetas, tai tokia vieta, kurioje yra visai kita tvarka nei mokykloje, kiekvienam dėstytojui tu įdomus, tačiau pats atsakai už save ir savo rezultatus, niekas neverčia lankyti paskaitų, čia jau tavo pasirinkimas ir reikalas. Jei jau pasirinkai mokslą, manau ir turi stengtis vardan gerų rezultatų. O šiaip, labiausiai džiaugiuosi, jog mokydama gausiu ne tik įvairių mokslinių žinių, įgūdžių, bet ir tobulėsiu kaip asmenybė, augsiu dvasiškai, ypač čia, lituanistų fakultete, kai visa aplinka, popaskaitinė veikla tokia literatūriška ir meniška. Labai daug skaitau, knyga neatsiejama nuo mūsų, lituanistų, kasdienybės. Esu patenkinta ir tikiuosi taip bus ir ateity, nes šiame universitete jaučiuosi taip, kaip niekada nesijaučiau, sava ir suprasta. Linkiu ir Jums, mielieji mokiniai, pabaigus mokyklą atrasti savąją nišą, kur galėtumėte save realizuoti“.

Na o mes šioms mergaitėms ir visiems kitiems, pradėjusiems savarankišką gyvenimą be mokyklos ir namų, linkime sėkmės, ištvėrmės, ne tik studentauti, bet ir studijuoti.

Domantė BARZDAITĖ,
4g klasė

„Atvirutės, tai savotiškas nebylus socialinis projektas, kuriuo visus noriu paskatinti naudotis ne tik elektroniniu, bet tikroju paštu, siųsti atvirutes ir laiškus, rašytus ranka“, – atvirauja Dovilė, buvusi mūsų gimnazijos mokinė, dabar VDA Telšių dailės fakultete studijuojanti juvelyrė ir kalvystė. Atvirutes ji pradėjo gaminti dar besimokydama mokykloje. Dovilė pasakoja, kad jau penkti metai, kai ji daro atvirutes dideliais kiekiais.

„Kiekvienų metų kolekcija yra skirtinga. Šiais metais darbuose vyrauja pačios rankų gamybos popierius su natūraliais augalais“, – kukliai apie savo baltumu spinduliuojančius darbelius kalba Dovilė. Ji nelinkusi per daug kalbėti apie save, tačiau parodos lankytojai negaili šiltų žodžių jai ir pagyrų jos darbams. Tyluma ir ramybė užburia žvelgiant į šiuos stebuklus.

Vasarą jos darbus galėjome matyti Dusetų dailės galerijoje, kartu su kitais Dusetų krašto menininkais ji eksponavo savo juvelyrikos darbus. Jei nespėjai pasigrožėti Dovelės jautriais, kūrybingais darbais galerijoje, kviečiame apsilankyti Dusetų bibliotekoje – patirsite malonumą.

Lina JUREVIČIŪTĖ,
4g klasė
Autorės nuotr.

Mokausi diskutuoti

Naujai išrinkti parlamentarai netingniau. Po apmokymų ir pirmosios sesijos bandėm atrasti savo vietą, suprasti, ką kiekvienas norime veikti. Kiekvienas buvom bent savaitėlei nutolęs ir pasiėmęs tikras atostogas, bet visą vasarą LMP'as alsavo. Daugiausia komunikodami internetu, rečiau susitikdami, darbavomės. Parlamento vardu jau parašyta nemažai laiškų, pozicijų, rezoliucijų, ne kartą viešai išsakyta mokinių nuomonė (dėl alkoholio reklamos uždraudimo, mokinių ir mokytojų motyvacijos, santykių, vienių ir kitų pareigų ir t.t.).

Visai neseniai, rugsėjo 9-10d., buvo jau II (per kadenciją būna keturios) VI LMP'os rudens sesija Palangoje. Per sesijas aptariami mūsų nuveikti darbai, prioritetai, numatomos galimybės. Paskaitas veda svečiai, buvę LMP'eriai. Tikrasis darbas vyksta komitetuose, regionuose, darbo grupėse (aš esu Svetimo ir Mokslo komiteto, Utenos regiono ir „Higienos normos mokyklose“ darbo grupės narė). Rudenio sesijos metu komitetams ir regionams buvo skirtos 6-7 valandos.

Sesijos grafikas buvo įtemptas, 8 valandą papusryčiaus sukomės iki 10 valandos vakaro.

Alydo Stausko nuotr.

Nors ir pavargę, bet per tas dvi dienas spėjom aplankyti jūrą: kas rytą, kas naktį ar prieš išvažiuodami. Penktadienį susirinkom kaviniėje palaikyti krepšinininkų, bent per paskutinį kėlinį.

Jau pripratau važinėti autobusu po visą šalį, nebebaugina persėdimai, laukimas. Mokausi diskutuoti, gilintis, klausytis. Nors ir vargina ilgos kelionės tvankiuose autobusuose, kartais trūksta miego, bet galiu drąsiai teigti: visa tai – velniškai geras ir nemažiau prasmingas laikas, praleistas su nuostabiais žmonėmis.

Adelė VAITUKAITYTĖ,
LMP narė, 2gb klasė

Kantrybė ir kruopštumas – be jų nė iš vietos

Dažnai kiekvienos įstaigos ar įmonės pavadinimas nusako, ką joje sutiksime. Užsukę į parduotuvę rasime pirkėjus ir pardavėjus, ligoninėje - gydytojus ir ligonius, o mokykloje, aišku, mokytojus ir mokinius. Bet ar visuomet taip yra? Mūsų gimnazijoje, be mokytojų, dirba ir kitų specialistų. Viena iš jų gimnazijos raštvedė Jolanta Šinkūnienė. Drąsiai galime teigti, kad ją pažįsta vos ne visi gimnazijos mokiniai. Juk pasikeisti mokinio pažymėjimą, gauti reikalingą pažymą, parašyti įsakymą ar kitais klausimais visi krieptasi į ją, šioje gimnazijoje dirbančią beveik 20 metų. Koks jos darbas, ką ji veikia, paklauskime jos pačios.

Kaip tiksliai vadinasi Jūsų darbo pareigos?

Kas kaip nori, tas taip ir vadina. Vieni sekretore, o kiti raštvede. Pati save vadinu raštvede.

Kai užsukame į raštinę, čia dažnai skamba telefonas, kažkas tiesia ranką atsiimti pažymą ar skubina paduoti dokumentus. Mūsų Jolanta neskuba, nesiverčia per galvą, dėmesingai klausia ir išlieka labai rami. Todėl klausiamo, kokių savybių reikia dirbant tokį darbą?

Jokių ypatingų savybių nereikia, tik svarbiausia būti atidžiai ir kartais kantriai.

Kuris laikas Jums būna labiausiai įtemptas?

Vienareikšmiškai – rugsėjo pradžia. Tuo metu darbo būna labai daug. Tik spėk sukstis.

Žinome, kad studijuojate teisę. Ar šias studijas jau baigėte?

Ne, nebaigiau. Vis dar esu studentė.

Ar šiame darbe panaudojate įgytas studijų žinias?

Taip, tų žinių kartais tikrai prisireikia. Ir labai nemažai.

Kuo Jums patinka šis darbas?

Man labai patinka dirbti tarp jaunų žmonių.

Gimnazijos raštvedė Jolanta Šinkūnienė.

Justinos Šinkūnaitės nuotr.

Kaip laikrodžiui kiekvienas sraigtelis yra būtinas ir nepamainomas, taip ir mūsų gimnazijoje sekretorė labai reikalinga. Iš šio trumpo pokalbio supratome, darbas yra labai atsakingas, reikalaujantis atidumo, kruopštumo ir labai daug žinių. Žinome, kad ne vietoj padėtas skyrybos ženklas gali būti lemtinga klaida. Išitikinome, kad atkaklus darbas ir geležinė kantrybė viską nugalai.

Linkime mūsų gimnazijos raštvedei Jolantai Šinkūnienei dar ilgai dirbauotis bei kuo didžiausios kantrybės!

Gustė PUŽAITĖ, 2gb klasė,
Viltė RIMDEIKAITĖ, 2gb klasė.